

Configureer je nieuwe Slackware systeem

We gaan er van uit dat je de [Installatiehandleiding](#) gevolgd hebt, en dat je een verse installatie van Slackware op je computer hebt staan waarmee je tevreden bent.

Deze handleiding voor beginners heeft tot doel om je stevig op het Slackware pad te zetten. Als dit de eerste keer is dat je Slackware geïnstalleerd hebt, kan de knipperende cursor op het console scherm problematisch uitzien. Dat gaan we verhelpen! Dit artikel zal je laten zien hoe je je nieuwe Slackware systeem in gebruik kunt nemen.

Voordat we verder gaan, is het belangrijk om je te realiseren dat de Slackware pakketbeheer software geen afhankelijkheden checkt. Indien je nog niet eerder met Slackware in aanraking bent geweest, dan is een complete installatie, met alle pakketten (met uitzondering van de [KDEI serie](#)) een goede aanrader om problemen verderop te vermijden.

De officiële raadgeving van Slackware ¹⁾ is *“Als je over de disk ruimte beschikt, raden we je aan om een volledige installatie uit te voeren voor het beste resultaat”*.

Eerste stappen na afloop van de installatie

Wanneer je Slackware voor de eerste maal start na het afronden van de installatie en daarna een reboot, merk je snel genoeg dat het opstarten van de computer eindigt met een console login scherm. Dus niet de grafische login die je wellicht zou verwachten als je wel eens andere Linux distributies gebruikt hebt. Laat dit je niet afschrikken! Het is slechts de eerste stap in een reeks van leermomenten waardoor je *veel* meer kennis zult verwerven over Linux dan met andere distributies, en dat in slechts een paar weken tijd.

Tijdens de installatie wordt niet de gelegenheid geboden om een gebruikers account aan te maken. Wanneer je voor de eerste keer opgestart hebt, is er alleen het account “root”. Je hebt het wachtwoord voor dit “root” account in de laatste fase van de installatie moeten bepalen, door het tweemaal in te voeren. Log dus nu in als “root”, met dat wachtwoord. Je zult jezelf terugvinden achter een “#” console root-prompt.

En wat nu? De “root” gebruiker is niet het account dat je zult gaan gebruiken voor je dagelijkse taken. Root is bedoeld voor systeembeheer en -onderhoud, het opwaarderen van software enzovoort. De eerste stap zal dus zijn: het creëren van een eigen gebruikersaccount, dat geen root-privileges heeft. Als dat gebeurd is, wordt het tijd om na te denken over installatie van [“Niet-vrije grafische drivers”](#) (indien in je computer een grafische kaart van Nvidia of Ati zit), het opzetten van een draadloze netwerkverbinding (als het een laptop betreft) of het starten van een grafische bureaublad omgeving. Er is van alles mogelijk met Slackware! Laten we starten met de basis.

Maak een gebruikers account aan

Het allereerste dat je moet doen is het aanmaken van een niet-root gebruikers account. Dat kan op twee manieren, allebei vanuit de console. De voorkeursmethode is om Slackware's eigen interactieve adduser script te gebruiken, als volgt:

adduser

en volg dan de aanwijzingen. Lees eventueel de pagina [user management](#) voor meer details over het adduser script. Je kunt ook het niet-interactieve standaard Linux programma useradd gebruiken:

```
# useradd -m -g users -G
wheel,floppy,audio,video,cdrom,plugdev,power,netdev,lp,scanner -s /bin/bash
slacker
```

Wanneer dat eenmaal gebeurd is, kun je vervolgen met het aanmelden op je eigen nieuwe account. Meld het root account eerst af (tiep `logout` achter de root prompt) en meld je vervolgens aan met de nieuwe gebruikersnaam die je net aangemaakt hebt. Nu begint het interessante avontuur!

Configureer het pakketbeheer

Nu Slackware eenmaal goed loopt, zou je moeten overwegen om wat tijd te besteden aan het veilig of “gezond” houden van de computer. Van de programma's die geïnstalleerd zijn op je computer kunnen in de loop van de tijd [bugs](#) worden ontdekt. Indien deze bugs (zwakheden in de programmatuur) een gevaar zijn voor de veiligheid van je computer, dan zal Slackware normaliter een aangepaste versie (een “patch”) beschikbaar stellen voor het softwarepakket. Deze gepatch-te pakketten worden online gezet (in de `/patches` directory van de release) en tevens aangekondigd op de [Slackware Security mailing lijst](#).

Er zijn verscheidene mogelijkheden om je Slackware installatie actueel te houden. Het wordt *niet* geadviseerd om het proces te automatiseren dat de veiligheids updates op je computer installeert. Het is natuurlijk wel mogelijk als je dat toch wilt, daarvoor kun je een cron taak gebruiken.

slackpkg

De beste optie is om [slackpkg](#) te gebruiken, dit is een pakketbeheerder die bovenop Slackware's eigen [pkgtools](#) werkt. Voordat je `slackpkg` kunt gaan gebruiken, moet je eerst een online mirror server (of een lokale kopie in je eigen netwerk) instellen van waaruit het zijn updates zal downloaden naar jouw computer.

Een lijst met beschikbare mirrors voor jouw Slackware versie is te vinden in het volgende bestand op je harde schijf:

```
/etc/slackpkg/mirrors
```

Open dit bestand in een tekstverwerker als `nano` of `vi` en verwijder het commentaarteken aan het begin van een enkele mirror URL. Controleer dat deze URL het zelfde versienummer bevat als de versie van Slackware die op jouw computer draait! Ook is het verstandig om een mirror server te kiezen die geografisch dichtbij is, of waarvan je weet dat die je een snelle verbinding geeft. Nadat je dit gedaan hebt, moet je de `slackpkg` database initialiseren door de volgende twee commando's uit te voeren:

```
# slackpkg update gpg
```

slackpkg update

Wees je ervan bewust dat pakketbeheer, net als alle andere systeembeheer taken, uitgevoerd wordt onder de gebruikersnaam "root"!

Je zult regelmatig de slackpkg database moeten verversen, bijvoorbeeld wanneer je verneemt dat er nieuwe "patches" beschikbaar zijn voor jouw distributie. Na het bijwerken van de database kun je slackpkg de updates laten downloaden en installeren. Wederom, herinner je dat de [slackpkg](#) pagina een handleiding bevat voor het gebruik van dit gereedschap.

Alert zijn op nieuwe versies van pakketten

Het "Slackware Essentials" boek heeft een [hoofdstuk over actueel blijven](#). Het is verstandig om dat hoofdstuk nu te lezen als je dat nog niet gedaan hebt.

- Een manier om updates van pakketten (patches) in de gaten te houden is om jezelf te abonneren op de [Slackware Security](#) mailing lijst en actie te ondernemen wanneer je leest over het uitbrengen van nieuwe patches.
- Een andere manier is om een script te gebruiken dat dagelijks een controle uitvoert op updates, waarbij het script je een email stuurt wanneer updates beschikbaar zijn. Om dit te laten werken heb je een geconfigureerde Sendmail nodig (alhoewel Sendmail op Slackware gewoonlijk al werkt zonder verdere configuratie), en je moet weten hoe je een cron taak opzet. En natuurlijk moet je ook een script hebben dat het eigenlijke werk doet. Een voorbeeld van zo'n script is [rsync_slackware_patches.sh](#). Dit script houdt veranderingen in de Slackware ChangeLog.txt in de gaten. Je kunt dit script downloaden, het aanpassen zodat het jouw favoriete mirror server gebruikt, en dan maak het script uitvoerbaar zodat het in een cron taak kan worden gebruikt:

```
# wget http://www.slackware.com/~alien/tools/rsync_slackware_patches.sh
-O /usr/local/bin/rsync_slackware_patches.sh
# chmod +x /usr/local/bin/rsync_slackware_patches.sh
```

Dit script gebruikt een aantal standaard waarden die je misschien wilt aanpassen aan je eigen omstandigheden - zoals de lokatie op je harde schijf waar het script de patches opslaat na het downloaden.

Start het script eenvoudigweg een eerste keer, om te zien wat het rapporteert:

```
# /usr/local/bin/rsync_slackware_patches.sh
[rsync_slackware_patches.sh:] Syncing patches for slackware version
'14.0'.
[rsync_slackware_patches.sh:] Target directory
/home/ftp/pub/Linux/Slackware/slackware-14.0/patches does not exist!
[rsync_slackware_patches.sh:] Please create it first, and then re-run
this script.
```

Je zult opmerken dat je het script moet aanpassen met een lokale directory van je eigen keuze (*en je moet die directory ook aanmaken!*). Als dat eenmaal gebeurd is, moet het script éénmaal worden gestart, om de eerste serie patches te downloaden indien die beschikbaar zijn.

Daarna kun je een cron taak definiëren die dit script eenmaal per dag start. Bijvoorbeeld: stel een taak in die het script iedere dag om 05:33 start om een controle uit te voeren op updates bij de 64-bit versie van Slackware-14.0. Open de cron taak (crontab) editor als volgt:

```
crontab -e
```

en dan kun je de volgende regel toevoegen aan je cron tabel:

```
33 5 * * * /usr/local/sbin/rsync_slackware_patches.sh -q -r 14.0 -a x86_64
```

Deze commandoregel zal in stilte worden uitgevoerd (wat betekent dat je geen email zult krijgen) indien er geen nieuwe patches worden gevonden. Echter wanneer het script updates aantreft, zal het deze downloaden en jou een verslag van de voortgang per email toesturen. Je kunt een email verwachten die er ongeveer zo uitziet:

```
[rsync_slackware_patches.sh:] New patches have arrived for Slackware 14.0 (x86_64)!  
  
.....  
  
0a1,8  
> Mon Oct 15 01:59:59 UTC 2012  
> patches/packages/seamonkey-2.13.1-x86_64-1.txz: Upgraded.  
> This update contains security fixes and improvements.  
> For more information, see:  
>  
http://www.mozilla.org/security/known-vulnerabilities/seamonkey.html  
> (* Security fix *)  
> patches/packages/seamonkey-solibs-2.13.1-x86_64-1.txz: Upgraded.  
> +-----+
```

En dan weet je dat het je taak is om de [slackpkg](#) database bij te werken en er voor te zorgen dat de nieuwste patches op je computer worden geïnstalleerd. Deze methodiek geeft jou de controle over het actueel houden van je computer (jij bepaalt wanneer je opwaardeert) terwijl je toch automatisch gewaarschuwd wordt over het beschikbaar staan van nieuwe patches (die dan al voor je gedownload zijn).

Configureer je netwerk

Als tijdens de Slackware installatie ook de netwerk pakketten meekwamen, dan moest je aan het eind van de Slackware installatie een aantal eenvoudige vragen beantwoorden, zoals:

- gebruik je DHCP in je netwerk;
- of anders, welk IP adres wil je instellen voor je computer;
- wat is de netwerknaam van de computer;
- heb je een (DNS) nameserver in je netwerk?

De antwoorden op deze vragen worden gebruikt voor het instellen van een aantal netwerk-gerelateerde configuratie-bestanden.

- `/etc/rc.d/rc.inet1.conf`

Dit is waar de details over de netwerk interfaces van je computer worden weggeschreven. Slackware's `netconfig` programma (dat is het programma dat bovenstaande vragen stelde) zal enkel de `eth0` interface configureren. Indien de computer additonele netwerk interfaces bezit (denk aan draadloos netwerk), dan kun je eenvoudigweg dit bestand wijzigen door het te openen in een tekst editor als `nano` of `vi` en de verdere details van je netwerk configuratie toe te voegen. Slackware heeft een *man*-pagina hiervoor:

```
man rc.inet1.conf
```

- `/etc/resolv.conf`

In dit bestand worden het IP adres van de nameserver, en de zoeklijst voor domeinen toegevoegd. Indien de computer DHCP gebruikt voor een automatische netwerk configuratie, dan zal de DHCP client dit bestand actueel houden. Indien je een statisch IP adres gebruikt, dan is het de bedoeling dat jij dit bestand zelf van de juiste gegevens voorziet. Ook hiervoor is een *man*-pagina aanwezig:

```
man resolv.conf
```

- `/etc/HOSTNAME`

In dit bestand wordt de naam van de computer (de "hostname") ingesteld.

- `/etc/hosts`

Hierin wordt door Slackware de definitie van de "loopback" interface gedaan, en ook wordt die interface aan de *hostname* van de computer gekoppeld. Je kunt zelf andere koppelingen van *hostname* met IP adressen toevoegen. Dit is een noodzaak wanneer je geen DNS server gebruikt of wanneer je specifieke koppelingen wilt maken die niet door je DNS server worden geleverd. En natuurlijk kun je ook hiervoor een *man*-pagina raadplegen:

```
man hosts
```

Indien je alles tot in de kleinste details wilt weten over netwerk-instellingen in Slackware, dan moet je deze online [gids voor netwerk configuratie in Slackware](#) zeker lezen.

Traditionele netwerk configuratie

Bedraad netwerk

Om het bedraad netwerk interface `eth0` te configureren, start je (als *root* gebruiker)

```
# netconfig
```

Dit is het zelfde script dat ook aan het eind van een Slackware installatie loopt.

`netconfig` kan alleen een bedrade verbinding voor `eth0` opzetten.

Aannemende dat je je bedrade netwerk kaart tijdens de installatie hebt ingesteld met `netconfig`, zal

je computer automatisch een verbinding maken met je netwerk, zonder verder ingrijpen.

Indien je geen gegevens ingevuld hebt over je netwerk gedurende de installatie van Slackware, dan hoef je op dit moment enkel `netconfig` te starten als de *root* gebruiker; daarna moet je het volgende commando uitvoeren:

```
# /etc/rc.d/rc.inet1 eth0_start
```

wat onmiddellijk zal resulteren in een werkende netwerkverbinding.

Draadloos netwerk

De meeste draadloze netwerk hardware wordt tegenwoordig wel door de Linux kernel ondersteund. Je kunt online opzoeken of je adapter wellicht software van derde partijen nodig heeft die niet in de kernel ingebakken zit. Als je wilt weten of de Linux kernel van je computer de netwerk adapter herkent, is het voldoende om het volgende commando als *root* uit te voeren:

```
# iwconfig
```

Wanneer dat programma "*no wireless extensions*" meldt voor alle netwerk interfaces, dan heeft de kernel geen stuurprogramma voor je draadloze adapter en zul je er een online moeten zoeken.

Net als met bedrade netwerk adapters, wordt je draadloze interface traditioneel geconfigureerd in het bestand `/etc/rc.d/rc.inet1.conf`. Je kunt veel meer hierover lezen in deze [handleiding voor draadloze netwerk instellingen](#). Er is ook een man-pagina beschikbaar:

```
# man rc.inet1.conf
```

Om draadloze beveiligings protocollen als WEP or WPA2 te gebruiken moet je nog wat extra's doen. Het gebruik van niet-versleutelde draadloze netwerkverbindingen wordt sterk afgeraden. Let op dat WPA/WPA2 encryptie wordt niet alleen in `/etc/rc.d/rc.inet1.conf` ingesteld; je zult tevens het bestand `/etc/wpa_supplicant.conf` moeten openen in een tekst editor om je encryptie sleutel toe te voegen.

Problemen met draadloze encryptie, in het bijzonder voor WPA en WPA2, zijn moeilijk aan te pakken. Een aantal eenvoudige technieken voor probleemoplossing wordt beschreven in de [al eerder genoemde netwerk handleiding voor Slackware](#). Dat kan je op weg helpen wanneer je bijvoorbeeld geen associatie kunt opzetten met een draadloos toegangspunt (*Wireless Access Point* of WAP).

Grafische netwerk configuratie diensten

De Slackware distributie levert momenteel twee alternatieve oplossingen (buiten de boven omschreven traditionele manier) om netwerkverbindingen op te zetten en te beheren. Deze alternatieven installeren beide een *daemon* (ofwel een dienst die op de achtergrond draait) die het toelaat om eenvoudig te wisselen tussen bedrade en draadloze verbindingen. Dit maakt ze uiterst geschikt voor mobiele gebruikers. Beide installeren grafische configuratieprogramma's en zijn niet afhankelijk van de traditionele Slackware configuratiebestanden - *in feite zullen die bestanden alleen maar conflicten opleveren wanneer ze netwerk configuratie gegevens bevatten..*

- Je vindt [wicd](#) in de *extra* sectie van de Slackware directory structuur. Het woord *extra* geeft al aan dat dit niet onderdeel uitmaakt van de “kern” van de Slackware distributie. Het zal daarom niet automatisch geïnstalleerd zijn, zelfs indien je voor een volledige installatie gekozen hebt. Na de [installatie](#) van het wicd pakket, moet je het wicd initialisatie-script uitvoerbaar maken zodat de netwerk *daemon* automatisch start wanneer de computer aangezet wordt:

```
# chmod +x /etc/rc.d/rc.wicd
```

Na een reboot kun je dan je netwerk configureren met het grafische programma `wicd-client`. In Slackware 14 is er ook nog een KDE widget voor wicd als je liever een Qt4 dan een GTK2+ interface gebruikt. Voor de console liefhebbers is er dan `wicd-curses` met dezelfde configuratie mogelijkheden als zijn X-gebaseerde tegenpolen.

- Vanaf Slackware 14 is ook [Networkmanager](#) een keuzemogelijkheid. NM wordt wél geïnstalleerd als onderdeel van een volledige installatie, maar de netwerk *daemon* zal niet standaard gestart worden bij het aanzetten van de computer. Net als bij wicd zul je het init script eerst uitvoerbaar moeten maken:

```
# chmod +x /etc/rc.d/rc.networkmanager
```

Voor NetworkManager is er geen console-gebaseerd configuratie programma. Je zult een X-gebaseerd grafisch programma moeten gebruiken.

Slackware 14 bevat een KDE widget voor NetworkManager (als je tenminste KDE geïnstalleerd hebt). Indien je aan een van de andere bureaublad-omgevingen (*Desktop Environment* of DE) de voorkeur geeft, zoals bijvoorbeeld XFCE, dan kun je een SlackBuild script voor het Gnome network-manager-applet downloaden van [SlackBuilds.org](#) en daarmee zelf een pakket te compileren dat je dan middels “`installpkg`” kunt installeren.

Omschakelen naar een generic kernel

Het wordt aanbevolen om zo snel mogelijk over te schakelen naar Slackware's dynamische of *generic* kernel. Dat is niet moeilijk, er slechts een klein aantal handelingen voor nodig.

Wat is het verschil tussen een dynamische “generic” kernel en de statische “huge” kernel die als de standaard kernel geïnstalleerd werd?

De “huge” kernel is in essentie een kernel waarin ieder denkbaar hardware stuurprogramma ingebouwd zit, dat mogelijk noodzakelijk is voor een succesvolle installatie van Slackware op een willekeurige computer. Denk daarbij aan stuurprogramma's voor opslagmedia en (bedrade) netwerk adapters, bestandssystemen en encryptie en nog heel wat meer. Al deze ingebouwde stuurprogramma's resulteren in een groot kernel bestand (vandaar de naam “huge”). Als deze kernel opstart zal het dus nogal wat van je computer's RAM claimen (relatief gesproken dan toch... want met 1 GB aan RAM geheugen zullen een paar MB minder aan RAM niet zoveel verschil maken).

De “generic” kernel aan de andere kant, is een kernel waar nagenoeg geen enkel stuurprogramma ingebouwd zit in het kernel bestand. Alle stuurprogramma's worden pas in het RAM geheugen geladen wanneer ze nodig zijn. Dat zorgt voor een lagere geheugenconsumptie en ook zal het opstartproces wat sneller gaan. Door de geringere grootte van de kernel wordt het mogelijk een initiële RAM disk of “initrd” te gebruiken. Een initiële RAM disk is een noodzaak in bepaalde configuraties zoals software RAID, of een volledig versleutelde harde schijf.

Voorlopig is het voldoende om te onthouden dat een “huge” kernel geen initiële RAM disk

ondersteunt, maar de “generic” kernel wel. Wij kiezen voor maximale flexibiliteit en zullen de “generic” kernel gebruiken.

- Je zult een initiële RAM disk (“*initrd*” in het kort) moeten maken. De *initrd* dient als een tijdelijk *root* bestandssysteem gedurende de beginfase van het opstarten van de kernel, en het zal helpen om het eigenlijke *root* bestandssysteem gemount te krijgen waarmee de computer werkt wanneer het eenmaal volledig gestart is. Start dit commando, als root:

```
# /usr/share/mkinitrd/mkinitrd_command_generator.sh
```

Dit commando zal niet daadwerkelijk iets *uitvoeren*. Het is puur informatief van aard, en zal iets uittdraaien als dit (afhankelijk van je kernel versie, je hardware configuratie, het *root* bestandssysteem dat je koos tijdens de installatie van Slackware, enzovoort):

```
#
# mkinitrd_command_generator.sh revision 1.45
#
# This script will now make a recommendation about the command to use
# in case you require an initrd image to boot a kernel that does not
# have support for your storage or root filesystem built in
# (such as the Slackware 'generic' kernels').
# A suitable 'mkinitrd' command will be:

mkinitrd -c -k 3.2.29 -f ext4 -r /dev/sdb2 -m usb-storage:ehci-
hcd:usbhid:ohci-hcd:mbcache:jbd2:ext4 -u -o /boot/initrd.gz
```

Om een *initrd.gz* bestand te creëren voer je eenvoudig het *mkinitrd* commando uit (as root) dat door het script wordt geadviseerd. Dat kan heel snel, als volgt:

```
# $(/usr/share/mkinitrd/mkinitrd_command_generator.sh -r)
```

- Indien je LILO geïnstalleerd hebt (dit is de standaard bootloader van Slackware), dan zul je hierna een aanpassing moeten maken aan het LILO configuratiebestand */etc/lilo.conf*. Voeg een sectie toe die zo uitziet (de partitienaam “*/dev/sda1*” is een voorbeeld):

```
image = /boot/vmlinuz-generic-3.2.29
  initrd = /boot/initrd.gz # voeg deze regel toe zodat lilo de
  initrd.gz ziet
  root = /dev/sda1
  label = Slackware
  read-only
```

In feite kan het “*mkinitrd_command_generator.sh*” script jou ook een voorbeeld tonen van een sectie die direct kan worden toegevoegd aan het bestand */etc/lilo.conf*, wanneer je aan het script de volledige naam van een *generic* kernel als argument meegeeft, als volgt:

```
# /usr/share/mkinitrd/mkinitrd_command_generator.sh -l /boot/vmlinuz-
generic-3.2.29
```

Let op: aanbevolen wordt om een *nieuwe sectie toe te voegen* in plaats van het wijzigen van de bestaande kernel image sectie in dat bestand. Wijs ook een uniek label toe aan je nieuwe

sectie. Na het opnieuw starten van de computer zal LILO nu twee keuzemogelijkheden tonen: de zojuist toegevoegde *generic* kernel, of doorstarten met de veilige keuze voor de *huge* kernel (waarvan je tenminste zeker bent dat die zal werken).

- Na het aanpassen van `/etc/lilo.conf` moeten de wijzigingen worden opgeslagen, en tot slot moet het volgende commando worden uitgevoerd:

```
# lilo -v
```

om die wijzigingen permanent te maken. Nu kan de computer herstart worden.

- Aanbeveling: lees de `mkinitrd` man-pagina eens door (`man mkinitrd`) voor verdere informatie.
- Indien je `grub` of een andere *bootloader* gebruikt, zul je de aanpassingen moeten maken die dat programma verlangt. Raadpleeg de desbetreffende man-pagina's.
- Wanneer je probeert de *generic* kernel te starten zonder eerst een `initrd.gz` te creëren, dan zal het opstarten eindigen in een *kernel panic*.

Start een grafisch bureaublad

Configureer X indien nodig

[X.Org](#) is de versie van X-Window software die in Slackware gebruikt wordt. De X server zal gewoonlijk je grafische kaart automatisch detecteren en vervolgens de juiste stuurprogramma's laden. Wanneer die autodetectie niet werkt (X-Window zal crashen tijdens de start), dan zul je zelf een bestand `/etc/X11/xorg.conf` moeten maken en daarin de correcte opties voor je grafische kaart en scherm resolutie moeten opnemen. Je kunt eventueel het commando

```
# X -configure
```

uitvoeren om een beknopt maar werkend `xorg.conf` configuratiebestand in je huidige directory te laten creëren. Dat bestand kan dan worden uitgebreid met de opties die voor jou van belang zijn, en daarna naar de `/etc/X11/` directory worden verplaatst. Om meer informatie te vergaren over de configuratie van X.Org, kun je de man-pagina `xorg.conf` raadplegen (`man xorg.conf`).

Niet-vrije grafische stuurprogramma's

Veel mensen bezitten een computer met daarin een moderne grafische kaart, die wordt aangestuurd door een Nvidia of Ati GPU (*graphics processing unit*). De makers van deze *high-performance* grafische kaarten bieden niet-vrije (propriëtaire, binaire zonder broncode) stuurprogramma's aan voor hun kaarten. Deze stuurprogramma's zonder broncode zullen de performance van je grafische kaart in het algemeen flink omhoog stuwen, in het bijzonder de [W OpenGL](#) performance - meer dan de Open Source varianten van de stuurprogramma's die voor deze kaarten met Slackware meekomen. Indien je zo een kaart bezit wil je wellicht ons Wiki artikel "[Niet-vrije grafische stuurprogramma's](#)" lezen.

Keuze van het bureaublad/vensterbeheer

Om het juiste [vensterbeheer](#) of [X bureaublad omgeving](#) te kiezen moet je het commando `xwmconfig` gebruiken:

```
$ xwmconfig
```

en daar een van de beschikbare opties selecteren. Let op dat je het `xwmconfig` commando als de root gebruiker kunt uitvoeren, en dat zal een globale standaard desktop instellen voor alle gebruikers. Wanneer je het zelfde commando uitvoert als je gewone gebruikersaccount, dan kun je daarmee van de globale standaard instelling afwijken en je eigen favoriete omgeving instellen. Na het maken van die keuze kun je eenvoudig dit commando uitvoeren:

```
$ startx
```

Het grafische bureaublad van jouw keuze zal dan starten.

Grafische login

Om de computer te kunnen laten starten met een grafisch login scherm in plaats van Slackware's console login, moet het standaard runlevel van de computer worden veranderd van **3** naar **4**. Open het bestand `/etc/inittab` in een tekst editor als `nano` of `vi` en verander de volgende regel

```
id:3:initdefault:
```

in

```
id:4:initdefault:
```

Let op het verschil met veel andere Linux distributies; de meeste zullen *runlevel 5* gebruiken voor hun grafische login. In Slackware is runlevel 5 gelijk aan runlevel 3 (console boot)!

In het grafische runlevel zul je worden verwelkomd door een van de in Slackware beschikbare Display (login sessie) Managers. De initialisatie scripts van Slackware zullen standaard eerst controleren op de aanwezigheid van GDM (Gnome Display Manager), daarna KDM (KDE Display Manager) en uiteindelijk XDM (X Display Manager). Je kunt eventueel een additionele login manager installeren zoals [SLiM](#). In dat geval zul je het bestand `/etc/rc.d/rc.4` moeten wijzigen door een aanroep van jouw nieuwe sessie-beheer toe te voegen, direct vóór de aanroep van GDM.

Verdere mogelijkheden

De opdrachtregel

Het is van belang dat nieuwe Linux gebruikers de opdrachtregel (de *command prompt*) wat beter leren kennen voordat ze overgaan op een grafisch bureaublad. Iedereen zou vertrouwd moeten zijn met een collectie aan nuttige shell commando's en applicaties die in een niet-grafische mode

aanwezig zijn. Soms maakt deze kennis het verschil wanneer bijvoorbeeld de grafische omgeving niet meer functioneert.

Slackware blinkt uit in een uitbundige hoeveelheid aan programma's voor de opdrachtregel, waarmee een grote variëteit aan taken kan worden uitgevoerd. Bijvoorbeeld, web surfen kan vanaf de console met lynx of links. Je kunt naar muziek luisteren (zelfs netwerk audio streams) in de console door gebruik te maken van spelers als moc, mpg123, ogg123. Lees meer hierover in onze artikelen over de [Command Line Interface \(CLI\)](#).

Een mix van 64-bit en 32-bit

Indien je zojuist de 64-bit versie van Slackware geïnstalleerd hebt (ook wel *slackware64* of *Slackware for x86_64* genoemd) zul je er snel achterkomen dat je systeem weigert om 32-bit applicaties zoals [Wine](#) te starten. In dat geval is het aan te raden om onze pagina over het [toevoegen van multilib functionaliteit](#) door te lezen.

Slackware documentatie

Zelfs een Slackware gebruiker kan voordeel hebben bij goede documentatie (waarom ben je anders deze pagina aan het lezen?). Onze suggestie zou zijn dat je deze Wiki doorspit op zoek naar meer tips en HOWTOs. Vergeet niet om de hoofd-directory van de Slackware DVD of CD1 te controleren! Daar zul je Slackware's eigen documentatie vinden. Ieder tekst bestand daar is de moeite van het lezen waard.

Je systeem opwaarderen

Wanneer je je Slackware systeem een tijdlang gebruikt hebt is het misschien tijd om over te gaan naar een nieuwe release wanneer die beschikbaar komt. Om dat proces te begeleiden hebben we een goede [HOWTO](#) beschikbaar: [Slackware opwaarderen naar een nieuwe versie](#)

Wanneer je een bikkel bent en Slackware [current](#) volgt (en op je computer hebt draaien), lees dan [altijd](#) de meest recente ChangeLog.txt alvorens je systeem op te waarderen met de nieuwste pakketten. Daarmee vermijd je dat je de additionele stappen mist die noodzakelijk zijn vóór of na het opwaarderen. Als je simpelweg wilt opwaarderen naar de nieuwste *stabiele* versie, dan is het niettemin toch een goed idee om eerst de UPGRADE.TXT en CHANGES_AND_HINTS.TXT bestanden door te lezen. Deze bestanden vind je op de boot CD/DVD of op iedere officiële mirror.

[slackware](#), [beginners](#), [handleiding](#), [author alienbob](#)

¹⁾

zie de Slackware-HOWTO in the basis van de DVD of CD1

From:
<https://docs.slackware.com/> - **SlackDocs**

Permanent link:
https://docs.slackware.com/nl:slackware:beginners_guide

Last update: **2012/10/22 23:07 (UTC)**

